

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 frt — kr.
Félévre 5 — —
Negyedévre 2 — 50
Egy órára 1 — —

Egyes szám ára 4 kr.

Felolós szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond,**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:

Negy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többz. hirdetések alk. szerint jutányos áron (vételnek fel. Bélyeg-díj minden külön beigtatásért 30 kr.

Tanácskoznak!

A ki tanulmányozta a hivatalos statisztikai adatokat, melyek szomorú ékes-szólással bizonyítják, mily óriási vesztesége volt az országnak az osztrákokkal kötött vámszövetség huszonnyolcz éves tartama alatt, nem lehet, hogy ne tekintene aggodással azokra az udvarias urakra, kik eljöttek Budapestre, hogy a mi kormányunkkal tárgyaljanak.

A jogosult aggodalmat csak növelik a hírek, a melyek a tárgyalás menetéről kiszivárognak.

Lukács miniszter előterjesztést tett azokról a kérdésekről, a melyek felett a két pénzügyi kormány között a megállapodás már létrejött.

Önkéntelenül azt kérdi az ember önmagától: mennyi millióba fog kerülni e megállapodás Magyarországnak?

A létrejött megállapodások közt van hír szerint a bankkérdés is és meg lett határozva, hogy milyen iratot fognak e napokban a bankhoz intézni, a mely iratban előadják azokat a feltételeket, a melyek mellett a bankprivilegium meghosszabbíthatik.

Természetesen az országnak ehhez semmi köze, az országnak szembe-szökő érdeke követelheti az önálló nemzeti bankot, de ez az ország dolga, azt azonban, — hogy miben egyezett meg egymás közt a két kormány és hogy miben fognak — megegyezni a bankkal, ezt már mégis indiskréció lenne megkérdezni; a kíváncsiság legnagyobb foka lenne tudni akarni előre, hogy milyen áron adják el a mi bőrünket, ugy is elég korán tudjuk meg, ha majd megtudjuk akkor, a mikor a megegyezések létrejöttek és a mikor a dolgon a vitatkozás, a tények kimutatása, a karok kézzelfoghatóvá tétele, a felvilágosítások egész halmaza nem segíthetnek és nem változtathatnak semmit, mert tény lesz a mi tény, megegyezés lesz a mi megegyezés, a többség szívének szívé, fejének fejt, eszének eszt; a kormányt talán csak nem hazudtolhatja meg; — szavazni! — és falra borsót hányni! ez lesz a ház két oldalán a respektív feladat.

Tekintve azt, hogy a milliókat az ország fizeti, a milliókat az ország veszti, a tönk szélére az ország jut amellet az otromba felfogás mellett, mely szerint a kvótát emelni kell, azért, mert Magyarországnak az utolsó tíz évben jobban nőtt adó, mint Ausztriában, tehát azért fizessünk többet, mert már többet fizettünk; mindezt tekintve, azt a szerény kérdést

kockáztatjuk, hogy talán mégis csak jogunk volna tudni, hogy mily irányban folynak a tárgyalások, mily mérvűek kormányunknak követelései, mily elveket fogadott el kormányunk?

Azt tanítják, valahol Japánban, hogy alkotmányos országban élünk; jó, hogy Tokióban ezt tanítják az iskolás gyermekeknek; mert így legalább lesz valaki a földön, a ki elhiszi.

Mert, hogy ezt mi elhiggyük, az már csak fel nem tehető rólunk, és ha erre hajlandóságot mutatnánk jámbor perczekben, mindjárt hidig vízzel öntenek le, hogy kiábránduljunk!

Ime, az országnak tíz évi életéről van szó, anyagi életéről, mindennapi kenyeréről.

Kimutatható és komoly tudományos, szorgalmas emberek, a hivatalos statisztikának adataival kimutatják, hogy az olyan vámszerződés, mint a mi jelen a mostani, tíz év alatt közel ezer millió frttal rövidíti meg az országot.

Ezer millió forintnyi kár? ehez kinek mi köze?

Tíz év a nemzet életéből, vagy ha kell, még tíz hozzá, kit érdekelhet ez?

A közvéleményt? hát nem látjátok, hogy a vámszerződés első megújítása felett két és fél évig tárgyaltak és óriási volt akkor a küzdelem; a másodiknál már kisebb volt az ellentállás, de mégis miniszterválsággal fenyegetett a kérdés akkor is, a harmadiknál még kisebb volt az ellenkezés, a negyediknél (a mi most következik) jó lesz, ha meg nem fog kelleni köszönni, hogy udvariasan aknázzák ki együgyűségünket, ügyetlenségünket, járatlanságunkat, bátorság- és vállalkozás-hiányunkat!

Ugy látszik, hogy a kvóta felemelésén megmakacsodtak a minket koppasztani idejött urak.

Nem tehetek róla, hogy én oly együgyű voltam, miszerint kiírtam csak pár nap előtt (és a hivatalos statisztikából vett számokkal be is bizonyítottam), hogy a kvótában mindjárt az első tíz év alatt az osztrák számítás szerint 29.413.530 frttal, a magyar szerint 49.022.550 frttal lettünk helytelenül megrövidítve.

A második tíz év alatt 21.060.208 frttal fizettünk többet, mint a mennyi megilletett volna.

A harmadik tíz év alatt még nem tudjuk, mennyivel fizettünk többet, mert még tart a fizetési élvezet, azt írom, hogy élvezet, mert el kell azt hinnem, hogy élvezet az osztrákért fizetni, más-kép közel 30 éven át talán csak nem tennénk ezt, ha fajna és nem lenne élvezet!

Be is vallom, hogy együgyű voltam!

panaszkodni a túlfizetésért; az izlések felett nem lehet vitatkozni; nekem talán nincs is jogom ekérdéshez szólani, mert én a hontalanságban álmodtam e kedves hazáról e hosszú évek alatt, míg itthon honfitársaim élvezettel fizettek az osztrákért többet, mint a mennyivel tartoztak.

Én nem fizettem, csak a múlt évben és ezután fogok fizetni, ha isten is úgy akarja; de eddig e jellemző élvezet gulirozásába, az osztráknak fizetni többet, mint ami neki jár, még nem zökkentem bele,

Pedig már eddig is sokba kellett belezökkennem!

Egy másik hír is hirdeti a magyar kormány bölcsességét; látom csakugyan, hogy Salamon király árnyéka lebeg felettünk!

Az hírlik, hogy a fogyasztási adókra nézve a szesz és a petroleum behatóan foglalkoztatták a két tanácskozó kormányt.

Ez mindenesetre bölcsebb dolog, mert az első tízéves vámszövetség alatt Magyarország adóvisszatérítés fejében kapott a szesznél 6.549.689 frtot, a második tízéves szövetség alatt már 14.008.046 frtot kapott; de jó szomszédaink ekkor eszükre tértek, a dolgot megsokallották és a harmadik tíz év alatt ugy módosították a szerződést, hogy 1888-tól 1893-ig már csak 108.948 frtot kapott, a mi a tíz évre arányítva 14 millió helyett már csak 181.000 frtot tesz ki.

De ha Salamon árnyéka lebeg felettünk, nem lenne-e talán jó a szesz és a petroleum között egy kis helyecskét a cukornak is találni terhes gondjaink között; nem lenne-e jó észrevenni, hogy az első tíz év alatt a cukorért a magyar 19.647.687 frt adóvisszatérítést fizetett az osztráknak és csak 2.369.226 frtot kapott; a második tíz év alatt Magyarország fizetett 18.703.122 frtot és kapott 8.502.700 frtot; a harmadik tíz évből 1888-tól 1893-ig lefolyt hat év alatt kapott 12.108.295 forintot és fizetett 31.787.644 frtot.

A mint az osztrákok észrevették kárukat a szeszen és mindjárt segítettek magukon (figura docet), talán mi is észrevehetnénk a cukrot és ne beszél-nénk jámborul csak szeszről és petroleumról.

Ha az osztrákok megizlelték a cukornak édes kizsákmányolását, szerezzük nekik meg azt a keserűséget, hogy kövessük az ő bölcs példájukat, ugy is bizonyosan igen hizelegni fog ez nekik és vegyük észre, hogy van cukor a világon.

Kossuth Ferencz

Pulszky Károly büne.

Budapest, február 5.

Vajjon csakugyan megőrült-e Pulszky Károly? ez a kérdés foglalkoztatja ma az egész ország közvéleményét.

E kérdésre csak „nem”-mel felelhetünk, mivel olyan súlyos gyanúok merültek fel, melyek kétségtelenné teszik állításunkat, hiszen Pulszky Károly örültségét még két nap előtt legközelebbi környezete sem látta.

Tagadhatatlan tény az, hogy az országos képtár titkárja, dr. Peregrinyi még hétfőn reggel hosszabban referált Pulszky Károlynak több ügyről, mely alkalommal Pulszky több, aktat alá is írt. Tény továbbá az is, hogy Pulszky Károly neje vasárnap este bámulatos jókedvvel és aranyos hangulatban játszott a Simerosenet és ez alkalommal tréfásan panaszkodott, hogy férje folyton lustalkodik, arról azonban, hogy beteg lenne, egy szót sem szőtt. Tény továbbá az is, hogy hétfőn délután a képzőművészeti tanács ülést tartott, melyre Pulszky Károly is meg volt hívva.

Erre az ülésre Pulszky nem ment ugyan el, de midőn ez a tanácskozás ideje alatt a telefon megszólalt a tanácskozó teremben és valaki azt tudakolta, igaz-e, hogy Pulszky Károly megőrült, valamennyi jelenlevő hangos hahotába tört ki és képtelenségének jelentették ki a hírt, mivel többen a jelenlevők közt még délelőtt a lehető legvirulóbb egészségben látták Pulszkyt vagy beszéltek vele, a mikor semmi gyanusat sem vettek rajta észre.

Este pedig egy orvosi konzilium másfél év óta paralyzis progresszióval sújtottnak jelentette ki Pulszky Károlyt.

Ezek oly tények, melyek legalább is gondolkozóba ejtik az élesebben megfigyelőket. Az sem vall talán ösztinteségre, hogy Pulszky Károly az utóbbi időben nála sűrűbben jelentkező hitelezőket a szó szoros értelmében kidobta.

Igy tette ezt egy igen eöklő váci-utcai divatkereskedővel, ki azért a bánásmódért, melyben őt Pulszky Károly részesítette, a mikor pénzéért ment fel hozzá, a járásbíró előtt akart elégtételt keresni.

Fizetése majdnem mindig le volt foglalva és csak három év óta, talán ep azóta, a mióta

a magyar állam megbizásából eszközölt képvisárlásokat, volt a fizetésére elrendelt zárlat feloldva.

Pulszky Károlynak képviselő korában szintén mindig le voltak foglalva diétái s egy ízben be is jelentették ebből kifolyólag összeférhetetlenségét. A bizottság, melynek tagjai legnagyobb részt kormánypártól valának, azonban sohasem jött össze és így Pulszky Károly zavartalanul maradt kinevezetéséig képviselő.

A szenzációs eset se meglepő, hiszen az országos képtár dolgai tudvalevőleg nem most először foglalkoztatják az ország közvéleményét.

Nagyon élénk megbeszélés tárgya képeztek azok már 1888-ban is, a mikor Polonyi Géza hozta szóba a képviselőházban egy a nemzeti muzeum, mint az országos képtár kezelése körül felmerült botrányos állapotokat.

A képviselőház akkor ki is küldött egy parlamenti bizottságot, melynek tagjai többek közt Liphay Béla báró, Grünwald Béla, Irányi Daniel, Szalay Imre és Polonyi Géza voltak,

Ez a bizottság megvizsgálta a két országos gyűjteményt és tényleg nagy rendtelenségeket talált, de akkor az ország reputációja érdekében mégis helyesebbnek találták, hogy a dolgokat elsimítsák vagy legalább is ne szelőlőtessek oly mértékben, a mint azt a közérdek megkívánta volna.

E bizottság több tagja nincs már az elők sorában, a még élőket pedig becsületszóköti, hogy az akkor észleltekről ne nyilatkozzanak.

Annyit azonban mégis eredményezett az a vizsgálat, hogy néhai Trefort Ágost, az akkori közoktatásügyi miniszter az az ígéretet tette, hogy úgy Pulszky Ferenczet, mint Pulszky Károlyt nyugdíjaztatja.

Az ígéret azonban nem teljesedett be, mert Trefort meghalt. Pulszky Károly azonban Polonyi Gézát a képviselőházban tett felszólalásáért két kormányparti képviselő által provokáltatta. A segédek akkor kijelentették egyértelműleg, hogy a jelen esetben a fegyveres elégtételadásnak helye nincs.

Ekkor Pulszky Károly arra hivatkozott, hogy ő katonai és katonai becsülete érdekében most két alezredes, Fojta és Viczán által hivatva ki Polonyi Gézát, ki a maga részéről Komjáthy Bélát és Károlyi Gábor grófot bizta meg segédeként. Most pisztolypárbajra került a dolog, amelyből mindkét fél sértetlenül került ki.

Azóta hat év mult el. Időközben megeselet a muzeumi érem-lopás és sok más szabálytalanság. Pulszky Károly azonban még mindig hivatalában maradt egészen utóbbi hét végeig, midőn már azt sültögték, hogy Pulszky legközelebb öngyilkos lesz.

Az akadémia személyzete azonban semmi gyanusat sem vett észre Pulszkyon.

Orvos nem jött a házba, csak a legutóbbi napokban, amikor Pulszky Ágost határozott kívánságára kereste fel Károlyt Dr. Plósz és az konstátálta rajta először a beteges állapotot. Addig azonban mig Pulszky Ágost nem küldte fel az orvost, addig Pulszky Károlyt orvos nem kezelte.

Pulszky Károly oly hirtelen történt örüllté nyilvánítása alkalmából szükséges hangsúlyozni, hogy amaz orvosok között, kik Pulszkyt örülltnek nyilvánították, ott látjuk a dr. Niedermann nevét is, ki csak nemrég báró Fejérváry Gézánóról bizonyította minden vizsgálat nélkül, holott aztán a bárónóról dr. Wagner-Jauregg Gyula, a bécsi egyetem világhírű pszichiatria tanára jelentette ki, hogy „lelkileg ép és tökéletesen képes ügyei felett rendelkezni”.

Es azon bizony nem lehet csodálkoznunk, hogy ugyanazon orvos szintén minden vizsgálat nélkül örülltnek nyilvánította Pulszkyt, s a közvéleménynek meg kell nyugodnia benne.

De meg mikor arról van szó, hogy valaki nem tud észámolni százezrekre menő közpénzről, nem érhettük be azzal, hogy az elszámolás lehetetlen, mert az illető, néhány orvos privát véleménye szerint beszámíthatatlan. Ezt az ügyet nem lehet ilyen könnyű szerrel bedugni a bolondok házába.

A legsúlyosabb gyanúok forognak fenn, hogy a szépművészeti muzeum berendezésére

A „DEBRECZEN” TÁRCZAJA.

A belvederi Apollo.

J'aime le souvenir de ces époques nues
Dont Phoebus se plaisait dorer les statues...
Boudelaire.

Te férfi szépség márvány éneke,
Fehér ódája a gyönyörű testnek,
Olympuszi sugár tekintetednek
Nyugözve tart csodás ígézete.

Szemedre van a régi Graetiának
Istenkarának örök mosofya,
Belévegylül egy méla sugara
Multat kesergő melankholiának.

E hallgatag komoly tekinteted
Beszél nekünk a laggyönyörűebben
A mult időkről és a mult időkből:

Népről, kit ért a Múza szüzi csókja,
Első szerelme, — nem volt nép azóta,
Akit a Múza akkép szeretett.

Pekry Károly.

Visszhang.

Irta: Tassi Miklós.

Az év haldoklott. Megvénhedt tagjait
még egyszer megfürözté a nap sugaraiban,

életfáklyája még vetett egy-két lobbot, takarójának csak egy foltja látszott még ki abból a sírból, melynek mult a neve, s a melyből csak egy ut vezet a jelenhez, de a mely tele van örömmel, búval, porba hullt reményekkel, valóra vált álmok fényes képeivel. Ez az ut az emlékezet.

A templom harangjai búsan kongták a halotti dalt. Méla hangjai átzegettik a levegőt, belopóztak az emberek szívébe, megrázták, felkelték mély álmából, hogy térjen Istenhez, adjon számot cselekedeteiről, mert az év haldoklik! Ma még nem késő a megbánás, holnap lehet, hogy már nem lesz rá idő, ki tudja, nem térsz-e te is örök álomra az elmuló évvel!?

Lágyan zeng az ének, a templom magas kárpitja felé ihletetten száll fel, mint diadalt hirdető harsona szózatja, egy szív, egy lélek háláadó imája az öröm, remény, dicsőhymnusza az ég urának. Oly édes ez ének, oly vigasztaló. Gyógybalzsam a fájó sebre, a tépett szívre; enyhítője, vigasztalója az árváknak, özvegyeknek, reményvesztett bús szíveknek; biztatója a kicsiny hitűeknek, reménykedőknek; istápolója az elhagyottaknak; serkentője, megnyugtatója a hívő lelkeknek!

Átszáll az ének a szellő szárnyain kis szobánkba is. Észrevétlenül is belopózik szívéinkbe, átjárja lelkünket, magával ragadja, felviszi a menny trónusához s azon vesszük ész-

re, hogy egymást átkarolva tartjuk, fejünk egymás vállán nyugosznak, nézünk fel a magasba, összekulcsolt kezekkel, halk sobaj röp-pen el ajkainkról, forró könyvesep csordul a szemünkéből s aztán összetapadnak forró ajkaink! Ez volt a mi imánk! Lehet-e ennél szebb, fenségesebb?

Nem volt ebben semmi képmutatás, semmi üres külsőség; a szív szólt csak, a száj hallgatott; éreztük, szívünkben fakadt! Két szív együttes dobbanása, tiszta érzése a legszebb, legbensőbb ima! Van abban tisztelet, hála, imádat, ragaszkodás. Egy érzés csak s még is többet mond, mint a szó!

* * *

Az ének végső akkordjai is elnémultak, — de szívünkben még éreztük zsongását, andalító, felemelő hatását. Lekötve tartá nyelvünk az áhitat, szívünk gyors verése árulta el, hogy élünk.

— Rózsika szeretsz?

Minő gondolat ez órában erre gondolni. De van-e szerelemnél fenségesebb érzés, van-e más valami, mi a szív hangulatát jobban kifejezze? — Aztán e napon mindenkinek magába kell szállani, számot vetni önmagával, felelni tetteiről, érzéseiről! Most én kérdezlek! Isten előtt már számot adtunk Ő belát a szívünkbe, tudja mi lakozik ott, a nélkül, hogy mondanánk. De lásd az ember gyarló, nem

szánt közel félmilliónyi összeg jelentékeny része más célra fordított, mint amelyre száma volt. Az ilyen manipulációt a büntető törvény sikkasztásnak nevezi és amennyiben közpénzről van szó, hivatalból rendeli üldözését.

Hol van hát a királyi ügyész, akinek kötelessége lett volna a vizsgálat megindítására indítványt tenni?

Bűnös-e Pulszky Károly vagy igazán örült; ezt a kérdést az ügyészség nem döntheti el.

Tessék előbb megindítani a vizsgálatot, kiterjesztve azt egytárra a körülményre is; vannak-e és kik azok, akik a közpénzek elsikkasztását akár mulasztással, akár pozitív cselekvéssel előmozdították?

Döntse el azután a bíróság: a Lipótmezőn van-e Pulszky Károlynak tovább is a helye, vagy a börtönben s nem kell-e esetleg másokat is becsukni vagy a Lipótmezőn vagy Illaván?

Beteget fogadott-e magába a lipótmezei szamaritanus intézet, a kinek gyógyításra, avagy menekülő, a kinek igazság helyett irgalmasságra van szüksége?

Olyan kérdés ez, a miben szükséges volna tisztán látnunk, de, sajnos nem látunk tisztán. Nehány orvos kiállított ugyan egy bizonyítványt a mely szerint az országos Képtár igazgatója, a kit a kezére bízott százezrekről nem lehetett számadásra bírni, erősen előhaladt agy-lágyulásban szenved; de ez csak bizonyítvány és nem bizonyíték.

Nem a család kívánságára magánorvosok által kellene az ilyesmit megállapítani, hanem hivatalosan, tisztí orvosok által, a kiknek hivatali esküje megadja az általuk kiállított bizonyítványnak a formai hitelességet.

Annýt megérdemel az ország felhaborodott közvéleménye, hogy legalább hivatalos legyen az az orvosi bizonyítvány, a melylyel a törvény büntető karja elől mrnekült az örültek házába a sikkasztó.

Az igazságnak előbb-utóbb de napfényre kell jönnie. Ha Pulszky csakugyan örült volna mint a hogy nem az, meg fog bűnhődni bü-

neért a sors által, de ha nem örült meg, úgy a büntető törvény könyv paragrafusait kell a sikkasztó fejére olvasni.

Véget kell már egyszer vetni ennek a kétségbejött helyzetnek. A mi véres verejtékünkől kiszajtolt közvagyonot nem szabad bűntetlenül lopni, sikkasztani.

Ezredévi kiállításunk,

Bécsi múkincsek a kiállításán. A napokban Bécsből tűz és betörés-biztos nagy vasládában rendkívül nagybecsű múkincsek érkeztek a történelmi kiállítás számára. A kincsek küldője dr. Figdor Albert neves műgyűjtő, kinek híres muzeumában tavaly egy magyar bizottság járt, hogy a tulajdonos engedelmével összeírja a magyar eredetű és vonatkozású emlékeket. Figdor Albert ezután nemcsak készségesen beleegyezett, hogy magyar tárgyait kiállítsa a történelmi kiállításra, hanem ezeket már le is küldötte Budapestre. Tizenegy nagybecsű kiállítási tárgyat küldött be. Ezek közül különösen kiváló egy rekesz zománczsal borított ereklye tartó, mely még az Árpád-házi királyok idejéből való s egy magában ötezer forint értékét képvisel. Említésre méltó még egy aranyozott ezüstkebeli, pompás filigrán ektéssel 1506-ból, továbbá egy XVII. századbeli egyházi énekmesteri ezüst páleza. Ez a három tárgy mind a szent István koronája alá tartozott egyházi kincstárból jutott néhány éve eladás útján a Figdor birtokába. Igen becses a kiállítási tárgyak közt egy régi fára festett kosztümkep is, amelyen ez a felírás olvasható:

FRAW ELISABET KINIG SIGISMUNDS
TOCHTER von HUNGERN.

A Figdor kiállítás ékszerei közül különösen becses egy díszes zománczos karperecz, egy női övláncz és egy ezüst dupla serleg, a mely utóbbinak a fenekén a löcsesi ötvösök bélyege látható, jeleül, hogy a serleg Löcsen készült.

Főpapok a millenniumn. A budavári koronázó templom mellett épült szent István kápolna, a mely a nemzeti ünnepre készül el teljesen, belső berendezésére igazán fényes és pompás lesz. A templomokat, hatalmas ablakának üveg szekerényeit br. Hornig Károly veszprémi püspök csináltatja a saját költségén. Ugyancsak ő adta a budavári fő templomnak legnagyobb harangját is. Az

üveg festmények a magyar szentek alakjait és cselekedeteit fogják ábrázolni. A kápolna falfestményeit, a melyek szent István életéből főnek nevezetes jeleneket ábrázolni, Székely Bertalan festő művész készíti, a festmények költségeit pedig Császka György kalocsai érsék viseli. Ilyen formán a szent István kápolna összes belső ékessége, a hercegeprimás által elvállalt oltárral együtt, azoknak a főpapoknak bőkezűségét dicséri a kik javadalmiukat szent István alapítványainak köszönik.

A kiállítási tárgyak elárúsítása. Már most a kiállítási készülődések közepett szükségesnek tartjuk tájékoztatni olvasóinkat a kiállítási igazgatóságnak arról az intézkedéséről, melyet a kiállítás területén a kiállítók által végzendő elárúsítás ügyében tett. Ez intézkedés épp annyira fontos a kiállítóknak, mint a közönségre nézve s azért annak részleteit a következőkben ismertetjük: Az ezredéves kiállításra bemutatott tárgyak közvetlen a kiállító vagy ennek megbízottja, vagy közvetve az igazgatóság kebeliben szervezett elárúsító osztály közreműködésével árusítható el. A közvetlen elárúsítás joga azonban csak olyan tárgyra vonatkozik, melyek a kiállítás területén készültek (emléktárgyak, ékszerek, díszmű-tárgyak, házi-ipar-, műlakatos-, élelmészeti cikkek, művirágok, stb.) és olyan kiállított cikkek, melyek nem tartoznak a kiállítási szabályzatba megállapított ama tárgyak közé, melyek a kiállítás bezárta előtt el nem vihetők. Aki azonban az efféle kiállított tárgyat akár detailszerűen, akár közvetlenül maga akarja elárúsítani, az tartozik a kiállítás igazgatóságához engedélyért folyamodni, tartozik a megállapított elárúsítási illetéket fizetni, végül megbízottját az igazgatóságnál bejelenteni. A ki e feltételek betartása révén engedélyt kap az elárúsításra, az megbízottja számára szabad bemenetre jogosító munkásjegyre tarthat igényt. Más részt a kiállító igénybe vehetik az igazgatóság kebelében szervezett elárúsító osztályt, illetve a felügyelttel megbízott személyzetet, amely esetben külön elárúsítási engedélyt nem kell kérniük s elárúsítási illeték helyett csupán a tényleg eladott tárgyak után tartoznak jutalékot fizetni, végül kívánhatják, hogy az elárúsítás eredményéről részletes könyvkivonat kézbesítessék nekik, valamint hogy a kiállított tárgyak alapján javukra megrendelések is fogadtsanak el. Mindenesetre jól teszik a kiállítók, ha ebbeli szándékukat minél előbb bejelentik, nehogy a kiállítás megnyitása előtt felhalmazódó nagy munkaanyag kérelmük gyors elintézését megakadályozza.

tudhat mindent, a gondolatban nem olvashat. Én hiszek neked; tudom is, hogy szeretsz!

— Miért kérded tehát?

— Bantalak talán kérdéssel? Nem akarlak. Lásd, oly jól esik szívemnek ajkadról hallani e szót, — nem a kételkedés kérdése ez, hanem egy szerető szív gyöngesége. — Szeretsz-e Rózsikát? Óh hányszor elkértem én ezt magamban s mindannyiszor nagyot dobban rá a szívem, mintha az felelné helyetted: igen!

— Igen! Én is sokszor elmondom e szót. Eleinte nehezen, szegyenkezve ment, később megszoktam s ma már nem tudok ellenni e szó nélkül. Tekints szét e szobában! Minden, mit értek hullatok olykor-olykor. Azt kérde, Szerettek-e? Minő kérdés! A gerle nem szereti-e párját, kis virág az üdítő harmatot, nem esdekel-e a rabmadár zöld berek után, hol puha fészket megrakhassa? Igen? No lásd: párom, éltetem vagy te nekem. — Nélküled oly pusztá, oly kietlen lenne ez élet s szívem örökös buval, gyász-zal lenne tele. Szerettek-e? Hát nem szereti-e a kis madár a szép tavaszt, a bibor hajnal nem üdvözli-e dalával s nem zeng-e a felkelő napnak bájos himnuszokat? — Tavaszt hozott szerelmed szívembe, elűzte a kétségét, reményt gyújtott, — fényes napom vagy te nekem, — hogyne szeretnelek!

Most én gyónok, megvallom bűnöm, végtelen szerelmem. De hát bűn-e az? Nem, nem

lehet s nem is az. Szeretni nem véték, — erény. Sokáig jártam, kerestem, kutattam, ki megértse, kinek felajánlhatnám szívem, míg végre megtaláltam. Te vagy az én virágzó lam, bálványom, Rózsikám. Nem vagyok már egyedül, — ott vagy mindig velem, habár csak gondolatban; — nem fáj már úgy a teher, nem sért a közöny, a kislelkűség, megvéd szerelmed, szárnyaival betakar, biztat, bátorít, nyhít, vigasztal. — Miről oly sokszor s annyit álmodtam, — valóra vált. Van szív, mely az enyémel együtt érezzen, amely követni tudja s akarja lellem repülését fel-fel a magasba, egy szebb, boldogabb világba, hova nem ér fel a léha tömeg kacaja, gáncsa, hol nincs tél, örök tavasz virul — a szerelem tivasza. Eljősz-e velem?

— Megyek, követlek, bárhova visz utad. — Nem fog-e visszariaszítani az első akadály, az első csalódás, szép fényes álmod sivar valósága?

— Lehet-e ott elesügedni, hol te vagy? Van-e ott csalódás, hol szerelmed ég, válhatik-e sivar valósággá az álom, ábránd, hol te örökösöd, szerelmed viraszt álmaim felett?

— S ha arra kérnelek, hagyd el e világot, e kört, amelyben most élsz, jér velem a pusztaságba, a csendes magányba, hol csak a madár danáját hallhatod: megteadé-dé?

— Ahol te vagy, ott nincs pusztaság,

szived dobogása elűzi a csendet, a madár danája éleszteni naponként szerelmem!

— Erdő közepén kis kunyhóál: Piczika viskó, két ember fér el benne. — Köröskörül százados tölgyek, égnek meredő sziklás hegyormok, vidám esőrgéssel tova szaladó kis patk. A nap tüze nem ferkőzik oda soha, elfárad, megtörik, elbágyad mire odaér. Örökös csend honol a tájon, csak a szél rezgeti meg olykor-olykor a fak ágait s a száraz avart. — De van gyöngy harmat, lágy puha pázsit, üde, tiszta lég s ott lesz a mi forró, végtelen szerelmem. Kíváncsi szem nem ferkőzik közepünkbe, az irigység nem érhet el hozzánk, bu, szevedés nem lépi át küszöbünket, az a kis kunyhó mohos tetejével, egyetlen oldalával, — az lesz ami új világunk, boldogságunknak édes tanyája. Eljősz-e velem?

— Bárhova hívnál, mindenüvé mennék. — a mennybe fel s a kárhozatba le, csak te és szerelmed legyen velem!

Az ének újra megzendült. Szívünkön rezdült át minden egyes hangja. Átkarolva tartottuk egymást, kezünk összekulcsolódott, ajkaink egymáshoz tapadtak. . . . A leszálló nap végső sugarai behatoltak az ablakon, körülfontak bennünket s a sugarak egy szebb jövő előhírnökei, zálogai voltak. A multból maradt s a jelennek szólt! . . .

Ujdonságok.

* **A Szenzáció halottja.** Nagyon, de nagyon sokan gyűltek össze a tisztességtelők temetésére azon férfinak, kit a „szélhámósok” hajszája erőszakkal taszított a sirba. A megjelentek könnyei, melyek a védtelenül maradt özvegy jajjai s az árván maradt gyermekek sirásainak hallatára megindultak, s az elszórt és titkolt megjegyzések azon meggyőződésre nyitottak utat, hogy a szegény halott erőszakosan kiontott véresejjei, az emberek becsületére törő szélhámósok kezeire frecsent vissza, s ezen vére-eppek kísérik őket vagy a sirig vagy a Lipótmezőig. De hát vétkes volt-e csakugyan Bekési? Vádol, egy magát felakasztott sikkasztó szolga hátrahagyott leveléről beszélték, a melyet soha elő nem tudtak mutatni, s ezt a hírt terjesztették gyanúsítól, egy olyan szolga állítólagos levelét, kit előzőleg már más helyről éppen hülsen kezelésért elcsaptak. Ezen az alapon, a gyanúsítás alapján megindult Bekési ellen a hajsza, a szélhámósok kutattek, kifordították volna a földteket sarkából, csak egy szemernyi bizonyítékra tegyenek szert. És a törvényszék? Bizonyíték hiányában őt a vád alól felmentette, de ezen, felmentés ellenére a megokolás azt mondja: hátha? mégis? talán? a bíró nem felelős senkinek, csak Istennek, és saját lelkiismeretének, a meghalt nem tudta, azt az arcuzcsapást elbírn, nem volt képes társadalmunk azon gyengeségével kékülni, hogy most a komoly munka helyett a szélhámósok a világ becsület érzése sirba vitte. Legyen béke és nyugalom örök alma felett.

* **Közigazgatási bizottsági ülés.** Debreczen város közigazgatási bizottsága tegnap délután tartotta február havi rendes ülését a városháza nagy tanácstermében. A polgármesteri jelentésből e helyen közöljük a következő adatokat: a rendőrség által letartóztatott lopásért 8, rendőri kihágásért 77 egyén. Ezek közül átadott az illetékes bíróságnak 8, a rendőrség által megbüntettetett 77. Eltoloncoltatott 16, vidékről a városon keresztül toloncoltatott 1130 ember, 200 ló, honvédség 762 ember, 199 ló. Adó befizetett a múlt évekről 11989 frt 26 kr. Késedelmi kamat 299 frt 76 kr. Hadmentességi-díj 69 frt 70 kr. Fegyveradó 1 frt, házalási adó 3 frt., idegen adó 195 frt 46 kr., idegen illeték 430 frt 66 kr., végrehajtási költség 214 frt 40 kr., iparkamarai költség 76 frt 27 kr., járda adó 5 frt 45 kr., utadó 1132 frt 56 kr., 6 1/2% pótdadó 321 frt 7 kr.

* **Nagy idők tanuja.** Ritkulnak a sorok, azok, melyeket a nagy időkben, mikor az ágyuzengés hirdette a szabadságot, a kartács ritkított, ma azonban az öregség tallóz közöttük a halál kaszájával. Ismét megfogytak egygyel a hőök hősei, ezek a roskatag, galambósz aggastyánok, kik napról-napra készülődnek a nagy utra, melyet minden balandónak meg kell járnia. Kerek Bálint, 1848—49-iki szabadságharcunk egyik névtelen katonája volt; ismerie az egész város az egyszerű öreget, ki öregségére is megőrizte vidám kedélyét, s munkájával kereste kenyerét a város szolgálatában, hol az alkotmányosság visszatérte után egy szerényke hivataloskához jutott. 28 esztendei munkásság után csak a múlt év végén helyeztette magát a jól megérdemelt nyugalomba, melyet azonban csak két hónapig élvezhetett az élet viharában sokat küzdött aggastyán. Vele megint elköltözött egy, a régiek közül a jobb hazába. Kerek Bálint nyugdíjazott adóbecsüs — mint részvétellel értesülünk — ma reggel 7 órakor, öt napi betegség után 82 éves korában magos-utcai lakásán meghalt. Az elhunyt 1868—95-ig állott a város szolgálatában és csak december végével nyugdíjaztatta

magát. Temetése 7-én, pénteken d. u. 3 órakor lesz magos-utca 75 sz. lakásáról.

* **Tisztújító közgyűlés.** Az első debreczeni asztaltársaság f. hó 9-én tartja meg az évi tisztújító közgyűlését a Korona vendéglő egyik külön termében. A gyűlésen való tömeges megjelenésre ez uton is felkéri az elnökség az első debreczeni asztaltársaság tagjait.

* **Hajdúvármegye közgyűlése.** Hajdúvármegye alispáni hivatala ma délelőtt küldött szét a meghívásokat a febr. 13-án tartandó rendes megyei közgyűlésre a megye bizottság tagoknak. A megyei közgyűlés délelőtt 9 órakor kezdődik, s valószínűleg két napig tart. A közgyűlés tárgysorozata negyvenhárom pontból áll, s felöleli a megyének minden ügyét, mely a közgyűlés elintézésére vár. Nagy vitára van kilátás a huszonnegyedik pontnál, t. i. Győr szab. kir. város átiratát fogják tárgyalni, — melyet az önálló vármegye és az önálló nemzeti jegybank létesítése ügyében pártolás és basonszell-mű felirat készítése czéljából küldött meg Győr városa Hajdúvármegye közönségének.

* **Közcsendzavaró legény.** Letartóztatották tegnap éjjel Kozma Sándort, aki beveregelt egy pár ablakot is mikor figyelmeztették tettenek következményeire, annál jobban dühködött és rázta a csengőket mindaddig amíg le nem tartóztaták. Közéled és rendhábori társát három napi fogházra ítélték.

* **Debreczen város közegészségügye.** Dr. Sárváry Gyula, Debreczen városi tisztifőorvosának jelentése szerint városunk közegészségi állapota általában kedvezőbb volt, mint az ezt megelőző hóba, a mennyiben megbetegedések mérsékelt számban fordultak elő. A megbetegedések most is leginkább a légzőszervek hurutos bántalmaiból állottak. Ezenkívül az influenzának is számos esete merült fel. Heveny ragályos betegség-közül szörványosan kanyaró, vörheny, hólyagos-himlő, ronszoló toroklob és hagymáz fordult elő. Kanyaróban 2, vörhenyben 4, ronszoló toroklobban és torokgyikban 8, hólyagos-himlőben 2 halálos kimeneteli eset fordult elő. Minthogy a kanyaró és vörheny ezuttal még leginkább 3—6 éves gyermekek között fordult elő, az óvodák továbbra is zárva maradnak, míg a járvány szűnő felben nem lesz.

* **Kettős lopás.** Tóth Zsuzsánna, 17—18 éves kabai születésű leányzó szolgálatba állott egy vasuti mérnökhez. Három nappal ezelőtt, mikor a mérnök és felesége elmentek hazulról, a Zsuzsánna leányzó felhasználta az alkalmat és egyetmást hirtelenében öszecsomagolva, eltűnt a háztól és óvatosság szempontjából a cselédkönyvet is magához vette. Elszegődött egy másik gazdához, egy boltoshoz, de ott is kiűtött rajta a régi természetie és körülbelül 22 ftra tehető árut eltoivajlott. Megunva dicsőségét, tegnap este jegyet váltott Szoboszlóra, de egy rendőr felismerte és beakiserte. A kihallgatásnál felvett jegyzőkönyvet vele együtt áttettek az ügyészséghez.

* **Ruzsinszky Ilona fellépése.** Hosszas betegkedés után végre újra lájuk a színpadon a debreczeni színháznak kedves és kitűnő hangú primadonáját, B. Ruzsinszky Ionát. A közönség rendkívüli érdeklődést tanúsított fellépése iránt, s egy gyönyörű kivételű korszorával lép k meg tisztelői, melyen a következő sorok fejezik ki azt a rajongó szeretetet, melylyel városunk színházlátogató közönsége viseltetik primadonnájá iránt.

Dalolj, dalolj csak bűvös hangon
Mámorban ejtve szívünket vele,
E város népe lelkeiddel rokon,
Csodálatának — im tanujele!

Zsufolt ház fogadja a sokáig olyan nagygon nélkülözött művésznőt, gyönyörű szép hangjával, kedves játékával már oly sokszor élvezetes estét szerzett a mi színházlátogató közönségünknek. Várva-várva tekintünk szombat esti fellépése elé, melyen ismét alkalmunk lesz meggyőződni fényes tehetségéről. Szombaton a kis alamuszi, vasárnap pedig a

* **A bányamester czimszerepében** látjuk viszont a kedves művésznőt.

* **Mezőrendőrök bejelentése.** A debreczeni mezőrendőr kapitányság tudatja a város gazdaközönségével, hogy mihez tartás végett a mezőrők az 1894-ik évi XII-ik t. cz. értelmében legkésőbb az április hó napjáig fölfogadandók, s a hatóságok bejelentendők lévén, figyelmeztetnek a magán mezőrők tartására jogosított birtokosok, hogy magán mezőreiket legkésőbb április hó végéig a polgármesteri hivatalnál jelentsék be, fölesketéseket kérelmezzék, s a hivatalos jelvényeket szerezzék meg, mivel ellenkező esetben a különmezőir tarthatásáról ez evre elesnek, s a közös mezőrők tartásához hozzájárulni kötelesek lesznek. Külön mezőirt tartani jogosítva vannak azok a kiknek egy tagban, vagy legalább összekötésben 100 holdnál nagyobb bir okók van, továbbá tekintet nélkül a terület nagyságára a bekerített helyek, kertek, gyümölcsösök és szőlő tulajdonosok.

* **Művirágok az ezredévi kiállításon.** Szirmai né Mészáros Jusztin asszony az országos hírvimvirágtanárnöknek a millenáris kiállítás közoktatásügyi csoportjában egy oly nagy területet bocsájtott rendelkezésére a kiállítási igazgatóság, a melyen legalább ezer darabban csoportosítható művirág nyerhet elhelyezést. A művésznő, akinek a művirágkészítés iparágának meghonosítása és tökéletesítése tekintetében elvitázhatlan és országosan elősmert érdemei vannak, nagyban készül a kiállításra, amelyen debreczeni tanítványának közöttük számos ingyen kitanított arvaleány-nak, remekmunkáival vesz részt. Szirmai né tehát speciál debreczeni műiparterméket fog kiállítani egy monstre és pazar gyűjteményben, a melynek apróbb csoportjait közintézeteknek fogja ajándékozni. Hogy az ezer darabból álló művirág-csoportok milyen anyagi áldozatokba kerülnek, azt fölösleges magyarázni, azért csak arra utalunk, hogy a felszálítás s a kiállítás tartama alatti állandó gondozás is sok pénzbe kerül. — Szirmai né, akinek művirágkiállítására a város is büszke lehet, a gondozás és bemutatás költségeire anyagi támogatást kért a várostól, amely nem is zárkozhatik el a méltányos és indokolt kérelem teljesítése elől.

* **Hírek a Csokonai-körből.** A Csokonai-kör holnapi felolvasó ülésén, mint sajnálattal értesülünk a tegnapi este órákban Karácsony Ottília k. a hirtelen beállott betegség miatt nem fog szavalhatni, ezért a „Szép Ilonka” melodráma előadása a legközelebbi alkalomra marad. A fentebb jelzett előadás helyett ifjú Vass Gyula tillinkón régi magyar ábrándokat fog játszani. Azt hisszük, hogy a beállott változás a közönség kedvét nem fogja szükíteni főleg elarúljuk, hogy Vass Gyula ur e régi magyar hangszert kitünően kezeli. A felolvasások pontban 5 órakor kezdődnek, s a közönség a valóban változatos, és sokat ígérő program után itélve megint egy élvezetes, s a legmagasabb igényeknek is megfelelő szórakozást fog találni. A felolvasó asztalnál dr. Nagy Zsigmond és Zalai Márk jelennek meg; mind a ketten régi ismerősei már a debreczeni közönségnek.

* **Tolvaj pinczér.** Volf Ábrahám hely-nélküli pinczér, a Széchenyi-utcán Berger Józsefnél lakott mintegy két hónapja. Mint-hogy a szoba bérét nem tudta fizetni, ezért fölmondták neki a lakást. Tegnap, az esti homályban, míg az asszony az udvaron járt, 70 frt értékű ruhanezült kilopott és eltűnt. Mire az asszony visszajött, hült helyét találta a pinczérnek. A rendőrség körözi és a közelebbi állomások csendőrségeit is értesítette az esetről, amennyiben azt hiszik, hogy a ruhanezültet pénzre tgye, vagy Budapestre, vagy valamely közelebb eső stációra távozott az étterem faczér tisztviselője.

* **Állandó választmány ülése.** Hajdúvármegye állandó választmánya, ma délelőt

tíz óraker a vármegyeháza nagytanácstermében választmányi gyűlést tartott. — A gyűlés tárgysorozatát a közgyűlés elé kerülő ügyek képezték.

* **Börtön fölfelelések.** Tegnap nagy tisztogatás volt a városban. Az ügyeletes rendőrbiztos néhány rendőrrel megtisztogatta a város piszkos korcsmáit és kétes biztonságu lebujaikat az emberi salaktól — a csavargóktól. Rövid idő alatt tizenhat torzozborz szennyes külsejű, zavaros existenciájú, alkoholos embert szedtek össze, a kiknek egyike sem irtozik a bűntől, a börtöntől és a kiknek nagy része egy tönkrement, elzúllott, megsemmisült ember szomorú történetét hordja magában. A zuzmarás hidegben, fázva, dideregve tartották a börtönbe, a hol legalább nem veszi meg őket az isten hidege. Nem szabadkozott egyik sem eleinte, de azután egy Nagy Miklós nevű csavargó akart elszökni, de a kísérő rendőrök észrevették szándékát és erősen szemmel tartották őket. Holnap vagy holnapután a nem idevalókat illetőségi helyeikre toloncolják.

* **Gazdasági egylet közgyűlése.** A gazdasági egyesület választmánya 1896. febr. hó 9-én, vasárnap d. e. 10 óraker a gazdasági tanintézetben választmányi gyűlést tart, melynek tárgyai: miniszteri leirat tárgyalása, kiáltási ügyek, titkár választás, pénztári jelentés, évi jelentés megterele és a rendes közgyűlés határidőjének kitűzése.

* **Helyreigazítás.** Lapunk f. évi 29-dik számában Békési Gyula öngyilkosságáról szóló cikkünkben tudósítottunk azt írta, hogy dr. Tüdös Kálmán orvos hozzáfogott a golyó kivételéhez. Mint illetékes forrásból velünk közölték, ez az állításunk félreértésen alapult, mivel mellől sbből a golyó eltávolítását megkísérteni orvosok s z e m p o n t b o l nagy tévedés volna. Dr. Tüdös Kálmán orvosi ténykedése ennél fogva csak a vérzés cillapítására tett kísérletekre szorítkozhatott. A seb föltétlenül halálos volt s szerencsétlenség segíteni emberi lehetetlenség volt.

* **Kitiltott oláh lap.** A belügyminiszter újabb kiiltotta a Roluj Roman című Botosanban megjelenő oláh újságot, a melyet már egyszer Curierul Roman cím alatt kitiltott. Ennek alapján a kereskedelmi miniszter a lapról megvonta a postai szállítás kedvezményét. A belügyminiszter erről most érkezett leiratában értesíti a hatóságokat.

* **Nyilvános számadás.** A Polgári Kör által f. 1896-ik év január hó 25-én a Bika disztermben tartott táncmulatság alkalmával befolyt: jegyekből 465 frt felülfizetésekből 106 frt 70 kr. Összesen 571 frt 70 kr. Kiadás volt 202 frt 39 kr. Tiszta maradvány 369 frt 31 kr. Felülfizettek: Dr. Orbán József, L. Nagy Bálint, Tatár Gusztáv 5—5 frtot. — Nagy Ferencz bankigazgató, Horváth János Jambor János, Némethy László, Pósalaki Mihály urak 3—3 frtot. Jobbágy János, Öri Mihály, Kertész István, Szentessi János, Preuser Salamon, Zöld János, Széles Sándorné, Deák István, Stahl Géza, Horváth István, Ábrahám László, Biczó Gyula, N. N. urak és urnó 2—2 frtot. Gróf Dégenfeld József, Király Gyula, Udvarhelyi Géza, Káposztás Imre, Mócz András, Antal Vincze, id. Békési Sándor, ifj. Kéki Sándor, Komlóssy Mihály Polgári József, Polgári Bálint, id. Horváth József, Szathmári M., Kertész Mihály, Sinka Sándor, Huszár Mihályné-Kovács Mihály, Berger Jenő, Bornyász József, N. N., Hegyi Károly Kozma József, Öri János, Széles Imrené, Ungvári József, Szabó Sándorné, Balazs Sándorné, N. N., Nagy Gábor, Törő Imrené, Katona Mihály, Bihari István, Somogyi József, Tóth József, Polgári Márton, Kántor József, Molnár Ferencz, N. N. Varjassy Istvánné, Nagy Jakab, Papp László, Katona Imre, Vértési Istvánné, ifj. Ferge János, Gombos Ferencz, Kovács Jánosné, Csáky János urak és urnók 1—1 frtot. — Erdei János, N. N., Szólt Aladar, N. N. Nagy Lajos, N. N., Böszörményi, N. N.; N. N.; N. N.; ifj. Juhász József urak 50—50 krajczárt. Batha József ur 20 krajczárt. Mely szives adományokért hála köszönetét fejezi ki. Debreczenben, 1896. febr. 4-én. A balrendező bizottság

Államvasutak póre. A magyar királyi államvasutnak nagykarolyi vonalán szállított tenyészbika utközbe elhullott. A feladó bepörlölte kárterítésért a vasuti üzletvezetőséget, Ez viszont, azonnali vizsgálatot kért aziránt, hogy vajjon a tenyészbika testén mutatkoznak e olyan külérőszak nyomai, a melyet a vasuti személyzet gondatlansága idézett elő. A vizsgálatot ez ügyben, a debreczeni rendőrség folytatja.

Jóváhagyott tanácsi határozat A belügyminiszter, ma érkezett leiratában, Debreczen sz. kir. város törvényhatóságát arról értesíti, hogy a városi tanácsnak, a házipénztárban az alapítvány pénztárban levő pénzek mikénti elhelyezéséről szóló határozatát jóváhagyta.

* **Apró szökevény.** Még csak 12 éves gyerek a Jandik János, már is megszökött a mesterétől. Az iskolában nem akar tanulni, még bottal sem, így hát Szabó Gergely csizmadiamesterhez adta az atyja, hogy ha nem bír, de legalább csizmadia legyen belőle. Ma reggel Szabó jelentést tett a rendőrségnek, hogy a fiu az éjjel megszökött tőle. Elrendelték a körözést és még ma reggel 9 óraker sikerült elfogni a salétromkaszárnya melletti trágyadombon, ahol egy csomó apró gazemberrel együtt verte kegyetlenül a 32 levelű bibliát. Szüleinek és mestereinek kívánságára leartóztatták.

Színház.

A nők barátja. Harmadszor került tegnap színe ifj. Dumas Sándor szellemes kitünő és mindenütt lelkesedéssel fogadott vigjátéka. A közönség tegnap is félig megtöltötte a színházat s zajosan tapsolta az előadókat. Cserny Berta (De Simrosene) sok eleganciával öltözködött és reállo szerepét a legsikerültebben játszotta meg. A sok tapost ő érdemelte meg legjobban. Tapolczay (De Ryon) egyéniségére az ilyen szerepek szintén a legjobban ráil lenek, mindazonáltal alakításában az a nem törődömség szemléltre a legrosszabb benyomást teszi. Ő egyszerűen frakkot ölt, kilép a színpadra s azt hiszi, ennyiből áll az egész alakítás. Pedig De Ryon szerepével sokkal nagyobb sikert lehetne elérni, ha az élvezetekben már bőven részesült, halvány arczu nagyvilági embert egy kissé külsőleg is jellemezve hozná színe. Mindazonáltal így is tett a publikumnak, mert sokat tapsolták. Krémer (Leverdet) nem domborította eléggé ki az akadémiába, a halhatatlanok közé vagyó francia alakját, nem is ért el semmi hatást, Klenovicné Szeremi Gizella (Leverdetné) ez este szokatlanul és mindnyájunk meglepetésére kedvetlenül játszott. Klenovics (De Monteger) pedig a szokott hidegséggel játszott s egyáltalán nem tudunk rajongani az ő művészeté iránt. A kisebb szerepekben Bajnóczy, Bogyó, Hevessy, Szathmáry jók voltak.

Táviratok.

Országgyűlés.

Budapest február 6.

Elnök: Szilágyi Dezső.

Ülés kezdete délelőtt tíz óraker.

Jegyzők: Illyés Bálint, Schober Ernő, Josipovich Géza.

A kormány részéről jelen vannak Perczel, Bánffy, Wlassics s Dániel miniszterek.

Ill y é s Bálint volt a képviselőház ma ülésének első szónoka. Pártolta a katolikus autonómiát. A nyugat európai államok között — ugymond — a legkevésbé költ tanügyi czélokra hazánk.

Th a l y Kálmán tartotta meg ezután nagyhatású és érvekben gazdag beszédet. Ő is pártolja a katolikus autonómiát és üdvözlö a minisztert, s úgy hiszi, hogy mindegyik lekezet nevében mondhat köszönetet Wlassicsnak, midőn a katolikus autonómiáról szóló javaslatot beterjesztette.

Köszönetet mond szintén azért is, hogy a miniszter a főváros népiskoláiból kiküszöbölte a német nyelvet.

A muzeumokról szólva kéri Wlassicsot, hogy ne csak képeket, hanem könyveket is vásárolbasson a muzeumok számára, hanem új épület emelését is sürgeti, mert ugymond a természettudományi gyűjtemények s az egyetemnek nagy hiányai vannak, különösen az orvosiaknak, s ez az oka, hogy az orvostanhallgatók a német szellemet szívják magukba.

Ki kellene mondani, hogy a bécsi egyetemen szerzett diplomák Magyarországon nosztalgia nélkül nem érvényesek.

Sürgeti a munkácsi várnak ereklje muzeummal való átalakítását. Azon várat jegyz meg keserűen — mely II. Rákoczy Ferencz idejében világhírré tett szert, mint a magyar gyar szabadság védbástyája — ma feyháznak használják.

Ezért is kéri a minisztert, hogy valósítsa meg a tervet, s szerezzon ezzel nevének di csőségét.

Th a l y Kálmán nagy hatású beszéde az egész képviselőház osztatlan tetszéssel talalkozott.

K o z m a László szintén dicsérte a minisztert reformjaiért.

B a n ó József a közoktatási budget csekélységét hangsúlyozta. Az iparművészeti muzeum építésével négyszázezer forinttal többet költöttek s erre nézve felvilágosítást kér a minisztertől, mert az ország pénze nem Csáky szalmája.

H o j t s y Pál és P o g r á n y i József fejtegették a tanügyi és a népoktatás hiányát, mindazonáltal a budget-et elfogadták.

Ülés vége délután 2 óraker.

Ujabb főispáni botrány.

Budapest, február 6. (A Debreczen eredeti táv.) A fővárosi lapok holnap számban egy újabb főispáni botrányról hoznak tudósítást, melynek hőse — bocsári S v a s t i c s B e n ő, kinek a neve fia után két beíréses l o p á s é r t vont felelősségre a budapesti törvényszék eléggé ismeretes, s már akkoriban is lemondani készült.

Ujabb részletek a Pulszky-ügyről.

Bpest, febr. 6. (A Debreczen eredeti távirata.) A fővárosban hire járt ma annak, hogy PulszkyKároly képekkel valósággal vásárt üzött, a min drágábban nem tudott az általa fizetett vételárnál tudni, azt hazahozta az Országos Képtár számára. Ha ez valónak bizonyul, ugy nem sikka-ztó Pulszky, hanem egy közönséges csaló. A fővárosban ügrogottan várják az újabb tudósításokat az ügyre vonatkozólag.

Oszt rák miniszterek távozása.

Budapest, február 6. A Debr. ered. táv. Az osztrák miniszterek tegnap délután megátogatták az ezredevi kiállítás területét és elragadtatva szemlélték a már majdnem teljesen kész épületeket. Az esti vonattal vissza utaztak Bécsbe. Tárgyalásaik eredményéről semmi biztos hír nem szivárgott ki.

Miklós Gyula bűnpöre.

Budapest, febr. 4. (A Debreczen eredeti távirata.) S z a b ó József miskolcsi ügyvéd a miskolczi törvényszék előtt Miklós Gyula ellen hat rendbeli bűnügyben pórt indított. A törvényszék háromra megszék háromra megszüntető határozatot hozott. A másik három között legsúlyosabb delictum a zsarolás vátsége és zsarolás büntette. A bíróság saját kezdeményezéséből **elrendelte a bűnvizsgálatot** Miklós Gyula ellen a zsarolás vátsége és zsarolás büntetének kísérlete és ragalmazás miatt.

MUTATÓ TÁBLA.

Függetlenségi könyvtár, nyitva kedd, csütörtökön és szombaton este 6-7-ig.

Nyilvános olvasóterem: Hétfőn, szerdán és szombaton d. u. 3-6 óráig.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában nyitva minden szerdán és szombaton délelőtt 11-12 óráig.

Muzeum, a kollegiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10-12-ig.

A Gönczy-egyesület „Otthona” a kereskedémi palotájában

Anyakönyvi hivatalos órák:

Délelőtt:

Hétfőn) 11-12 óráig.

Csütörtökön)

Kedden)

Szerdán) 9-11 óráig.

Pénteken)

Szombaton)

Délután:

Minden hétköznap 2-5 óráig.

Vasárnap délelőtt 9-12 óráig.

Február 7. Felolvasás a Csokonai-körben d. e. 6 órakor.

Február 8. A keresztények egyet debreczeni fiókjának bálja az Arany-Bika szálló dísztermében.

Február 9. A Jódász segédek bálja a Koronában.

Február 15. A függetlenségi és 48-as párt bálja a „Korona” — dísztermében.

Február 15. A jogász és tisztviselői kör táncvigalma a Bikában.

Február 18. Az ág. ev. filléregylet theaestélye a Bikában.

Marezius 31. Debreczen város bálja a Bikában.

Sz. Dávid Istvánnal zene-estély: Vasárnap Veres Tóni, kedden Rácz Károly és pénteken Magyar testvérek

A kir. törvényszéknél jegyzőiroda nyitva hétköznapokon d. u. 3-5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10-11 óra közt. Gyűjtészekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 3 órakor ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A debreczeni kir. járásbíróság szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat felvesz **kedden és pénteken** d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

Törvényszék.

Takáts Zoltán bűnpere. A budapesti királyi tábla tegnap tárgyalta a Takáts Zoltán bűnpertét. A Takáts Zoltán öt évi börtönbüntetését leszállította a három évre és beszámította a négy hónapi vizsgálati fogvaságot is. Takátsné a tábla felmentette, míg Bereczre néve az első bíróság ítéletét jóváhagyta.

Mulatság.

* **Kereskedő ifjak dalestélye.** A kereskedő ifjak önképző együletének dalköre tegnap este sikerült estélyt rendezett a »Margit-fürdő» dísztermében a következő műsorral: 1. »Szabadság» Hubertól. 2. »Népdal» (Huzzad cigány) Szentimaytól. 3. »Riadó» Kápitól. 4. »Honfi bucsuja» Heimtől. 5. »Népdal» (Csak titokban) Pappól. A műsor minden egyes számát a hallgatóság tetszéssel fogadta s a daldarúkat tapsokkal jutalmazta. Jelenvoltak:

Asszonyok: Ormós Józsefné, Kovács Ferenczné, Oláh Józsefné, Raics Gyuláné, Katona Imréné, Bacsó Jánosné, Kostya Jánosné, Püspöki Imréné, Gönczy Edéné, Lázár Árpádné, Szabó Józsefné, Gulyás Károlyné, Molnár Lászlóné, Faragó Józsefné, Balogh Szemere Sandorné, Lukács Jánosné, Neubauer Jánosné, Paczelt Jánosné, Láng Mihályné, Gödényi Józsefné, Balsay Istvánné, Varady Károlyné, Breier Józsefné, Kiss Mihályné stb.

Leányok: Kovács Karolina, Kovács Irénke, Szele nővérek, Katona Rózsika, Bacsó Mária, Henci Giza (Tokaj) Gönczy nővérek, Szombati Juliska, Püspöki Emma, Szabó Szidike, Balogh Róza, Alber nővérek, Kónya Mária, Szemere Bella, Neubauer Ilonka, Paczelt Annuska, Kovács Juliska, Lang Irma, Hódényi Ida, Balsay Ilonka, Weisz Helén, Medgyesi Ilonka stb.

Közgazdaság.

Postatakarékpénztár.

(A magyar postatakarékpénztár fennállásának tizedik évfordulója)

(Folyt. és v. ge.)

A chequeforgalom egész természeténél fogva a pénzek élénk forgását, illetve ezeknek rendeltetésük felé gyors igyekvését, tudniillik a mielőbbi kifizetéseket foglalván magába, arra, hogy a betétállomány akár jelentékeny nagyságot, akár nagyobb stabilitást tanúsítson, a postatakarékpénztár tan még kevésbé számíthatott, mint más giro-intézetek. Mindazáltal állománya ezen forgalomban sem mondható csekélynek, mert az 1895. év végén kerek számmal 7 millió forintot tehet, mely viszonyítván az 1895. év végén fennálló 3767 cheque-számla számához, egy cheque-számlán lévő átlagos követelésül 1800-2000 frt mutatkozik, mely összeg nagysága bizonyára arra való, hogy a postatakarékpénztár még szép feladat vár oly irányban, hogy a cheque használata részére a kisebb gazdasági köröket is megnyerje.

Természetes, hogy a betétállomány conservationára, sőt fokozására lényegesen befolyon, ha a követelések kiegyenlítése körül a clearing mentül dominálóbb szerepre jutna. Ennek elérését egyébiránt fontos közgazdasági és pénzügyi szempontok is indokolják, s nagy mértékben kívánatosnak teszik, a mért is annak fejlesztése a postatakarékpénztár különös gondját kell, hogy képezze.

E berendezés által tudvalevőleg a cheque alapján kiutalt fizetések nem készpénzben kerülnek kifizetésre, hanem mint az egyik cheque-számláról egy másik cheque-számlára történt átutalások, pusztán átkönyvelés útján egyenlítettnek ki, mely művelet sokszorosan ismétlődve, nagy megtakarítást tesz lehetővé időben, munkában és a pénzforgalmi eszközökben.

Az eredmények, melyeket e tekintetben a postatakarékpénztár berendezésére felmutatni képes, nem kicsinyelhetők, mert hisz tény, hogy 1895-ben a visszafizetéseknek mintegy 21%-a ily átkönyvelések alapján teljesített. (1890-ben még csak 17%.) De másrészt bizonyos, hogy valamint általában az egész chequeforgalom ma még csak a kezdet stadiumában van, még inkább áll ez a clearingről, s bizvást feltehető, hogy az évről évre fejlődés képességének megfelelő, s ma még tan beláthatatlan mérvet fog ölteni még pedig abban az irányban, a melyben az érdekelt körök azt megismerni s valódi természetéhez képest igénybe venni megtanulják. A (gíró) átkönyvelési rendszernek mielő erőtejesebb érvényre jutása, mely már a valutarendezés szempontjából is elsőrendű követelmény, nem is nélkülözheti a kormány különös gondoskodását, mert hisz nem képez titkot, hogy Dániel Ernő kereskedelemügyi miniszter és Vörös László államtitkár, áthalva a kérdés nagy fontosságától, ép a rendszer érdekében már a legközelebbi jövőben oly intézkedést terveznek, a melytől e téren a legmesszebbmenő hatást várhatni.

Értjük a magyar postatakarékpénztár cheque- és clearing-berendezésének, az osztrák postatakarékpénztár cheque- és clearing-berendezésével való szerves kapcsolatba hozatalát, oly módon, hogy a két intézet cheque számla tulajdonosai tevésszerűen összegeket átutalhassanak. Ezzel a giro-rendszer, mely mindkét intézetnek az osztrák-magyar bankkal már is évek óta fennálló hasonló viszonya folytán eddig is igen széles kiterjesztést nyert, elfogja érni azt a tényezőt, a mely, tekintve a monarchia két állama közt való óriási pénzforgalmat, s másrészt a két intézet cheque-számla tulajdonosainak jelentékeny számát, érvényesülésnek lehető nagyobb krt fogja biztosítani.

A tárgyalások a két kormány közt már megindultak s remélhetőleg sikerre is fognak vezetni, s rövid idő múlva teljesülést nyer azon óhaj, melyet az üzleti körök és testületek regóta hangoztattak.

A jövő kedvező auspiciumi mellett tehát a postatakarékpénztár, mint a nagy vonásokban előadott eredmények tanúsítják, meg-

elégéssel tekinthet vissza eddigi rövid multjára. Ezen eredményeket elérte a nélkül, hogy az intézmény fennállása és fenntartása az államra bármely anyagi terhet rótt volna, sőt ellenkezőleg, ma már pénzügyileg az intézet nemcsak consolidálva van, hanem jelentékeny tartalék felett is rendelkezik, a melyek az állami garantián ki ül a betevőknek még külön biztosítékot nyújthatnak. A postatakarékpénztár ugyanis nem indult meg határozott alap-tőkével, — hanem a törvény rendelkezéséhez képest, mindaddig, míg szükségleteit saját jóvedelméből fedezni nem volt képes, a postakincstörtől nyert annak idején visszatérítendő kamatnélküli előlegeket. Mindössze öt éven át vette a postatakarékpénztár e célból a postakincstárt igénybe, mert 1891-ben megkezdhetle az előlegek visszatérítését, sőt 1893-ban már be is fejezte s ma az intézet pénzügyi helyzete olyan, hogy az összesen kerek számban mint 300 ezer frt elő eg teljes visszatérítése után, már félmilliót meghaladó tartalékalap felett is rendelkezik, a melynek pótlására fordítja tiszta feleslegeit, mindaddig, míg az 1/2 milliót el nem éri. — Pedig az intézet kiadási az idők során jelentékenyen megnagyobbodtak, a minek illusztrálásul felemlíthető, hogy míg 1893-ban az összes kiadások, csak 141.642 frtot tettek ki, addig ezek 1895-ben már felrogtak 672.269 frtra. Nagyon természetes, hogy ezzel arányban a bevételeknek is fokozódniok kellett, s tényleg az intézet saját bevételei az első évben mutatkozott 42.137 frtről felemelkedtek 1895-ben 872.830 frtra. Ily körülmények között joggal várható, hogy az intézet az elért maximális tartalékalap képzése után, — fölöslegét rövid idő múlva már az állampénztárba fogja szállíthatni, s így a postatakarékpénztár nemcsak a az államnak évről-évre tekintélyesebb külön bevételi forrása leend.

A postatakarékpénztárnak az állami pénzügyekre is jelentéző jötekmény hatása egyébiránt nyilvánul, bár közvetve az intézet gyűjtő-összesítési rendszerében, a mely a törvény rendelkezéséhez képest, tulajdonában az állampapírok való befektetéseken alapul.

A postatakarékpénztár a járadékoknak legnagyobb vásárlója, és e mellett nemcsak a betétek gyűjtő-összesítése céljából maga lép fel az állampapírok vásárlója gyanánt, hanem a betevők részére is, mielőt ezek követelése e célra elegendő vagy a maximumot túlhaladja, még külön is vesz értékpapírokat.

A postatakarékpénztár ezzel kétségtelenül bevonja az állambelül keretébe az egészen csekély tőkeelemeket is, a melyek atól eddig egészen távol állottak s ezzel egyik tényező-jévé valik az állambelül megszilárdításának. Ebbeli eddigi funkciójának sikerét megítélhetjük azon tényből, hogy egyrészt a postatakarékpénztár által 10 even befűl saját számlára vásárolt értékpapírok névértéke jóval meghaladja a 17 milliót, mely értékpapír állományára nézve még kölcsönös felemlítést érdemel, hogy azok értéke az intézet mérlegebe a beszerzési áron van felvéve s hogy ezen ar viszonyítva a jelenlegi árfolyamokhoz, oly kedvező, hogy már ezen árfolyam-nyereségben is a postatakarékpénztárnak százezrekre menő, ugyszólván titkos rezervái foglalhatnak viszont a betevők részére a postatakarékpénztár közvetítésével vásárolt értékek névértéke túlhaladja a hat milliót, a mely értékek közül a postatakarékpénztárnál 1.797.950 frt névérték hagyott betevők által letétben. A postatakarékpénztár által tíz év alatt vásárolt értékpapírok névértéke 23.361.930 forint.

A közölt adatok, azt hisszük, a legmeggyőzőbben tanúsítják, hogy a postatakarékpénztár mefelelt a ráruhazott nehéz gazdasági feladatoknak s fennállásának tizedik évfordulóján akár üzletkörének széles alapokra való fektetésénél, akár pedig egészesen s fenyegetnek mondható pénzügyi helyzeténél fogva a legszebb perspektívát nyújtja tovább fejlődése iránt.

Mindenesetre érdekes véletlen, hogy ezen tíz éves évfordulója ószázadik a nemzeti millenniumis ünnepélyének esztendejével, s talán méltán tekinthető ezen állami alkotás a modern Magyarország életképességének nemcsak egyik megajlatkozása, hanem államfennartás-

rendszerének mindég szem előtt tartandó azon szimboluma gyanánt is, hogy a nemzet erkölcsi és anyagi boldogulásának egyik lényeges tényezője a takarékoság és a gazdasági erők helyes szervezete; két nagy horderejű követelmény, a melynek kielégítésére épen a postatakarékpénztár volt és lesz is a jövőben különösen hivatva.

Kőbányai sertés-piac.

Február 5.

a) Hizott sertés árak: I. Magyar első rendű Öreg nehéz (páronkint —400 klgon felüli sulyban) — krig. 2. Öreg közép (páronként 300—400 klg sulyban) — krig. 3. Fialat nehéz (páronként 320 klgon felüli sulyban) — krig. 4. Fialat közép páonkint 250—klgr, sulyban —47—krig. 5. Fialat könnyű (páronkint 250 klgig terjedő sulyban) — krig. 6. Fialat közép (páronkint 220—280 klgig terjedő sulyban) — krig. 7. Közép (páronkint 220 klgig terjedő sulyban) — krig. 8. Fialat könnyű (páronkint 220 klgig terjedő sulyban) — krig. 9. Nehéz (páronkint 200 klgon felüli sulyban) — krig. 10. Közép (páronkint 220—260 kgr. sulyban) — krig. 11. Könnyű (páronkint 220 klgig terjedő sulyban) — krig. 12. Sertés létszám 1896. évi febr hó 3. napján volt készletben 33144 db. 1896 év febr hó. 3-ik napján felhajtott — darab. 1896 febr. 4-5-ik. napján elszállított 32888 db. 1896 évi febr hó 5-ik napjára maradt készletbe, 33144 db. Hizott-sertés forgalom változatlan.

* **Haszonállatok létszáma.** A földmívelésügyi magyar királyi miniszterium, elrendelte, hogy a haszonállatok létszámáról a kor szerinti megkülönböztetve, a legelőre való kihajtás előtt, kimutatás készítenő és a kimutató egészségügyi-nyőri szempontból is felülvizsgálandó és folyó évi június hó elsőjéig hozzá okvetlenül felterjesztendő.

* **Huskvitel Olaszországba.** A földmívelésügyi miniszter leiratában, köztudomásra hozatal végett, arról értesítette Debreczen sz. kir. város tanácsát, hogy az olasz királyi kormány a füstölt, vagy más módon előkészített sertésusnak Magyar és Horvát Szlavon országból való bevitelét, csakis azon feltétel alatt engedélyez, ha a szállítmányok az itteni olasz királyi konzulátusok által kiállított, vagy látamozott egészségügyi bizonyítványokkal vannak ellátva.

Tözsde.

Budapesti gabonatözsde.

— Érk. d. e. 10 ó. 35. p. —

Őszi buza szept.—okt.-re	7.04—7.05
Uj buza őszre 1896.	7.29—22
Őszi rozs	—
Tavaszi rozs	6.55—57
Őszi zab	—
Tavaszi zab	6.04—06.
Uj tengeri május—jun.-ra	4.37—38.

Bécsi gabonatözsde.

— Érkezett d. e. 11 óra 20 p. —

Őszi buza szept.—okt.-re	7.39—40
Tavaszi » márcz.—ápr.-re	7.52—54
Őszi rozs	—
Tavaszi rozs	6.91—93
Őszi zab	—
Tavaszi zab	6.40—42
Tengeri máj-jun.-ra	4.69—70

CSARNOK.

A királyi tanácsosék.

— Regény. — 28.

Irtá: **Vértessy Arnold.**

(Folytatás)

Oda ugrott a feleségéhez s rohant ki vele, félretaszitva, a ki utjába állt. Épen akkor jött be szemközt a főispán ő méltósága. De bezzeg azt nem kalauzolta Cserepes András uram, hogy erre méltóztat-

sék. Még csak nem is köszönt neki, ugy rohant el mellette.

Egyenesen haza, be a házba s kétségbeesett ordítással borult fiára.

Az ifju ott feküdt a diszes faragott ketős ágyban, mely egy boldog pár számára készült s melyben ott feküdt most egyedül, halotthalványan, szemei félig lecsukva, a lepedőn s a szép rózsaszín selyem paplanon vérfoltok s az ágy mellett ült az orvos komoly aggodalmas arcczal és intette a jajgató szülőket:

— Kérem, hagyják nyugodtan a sebesültet.

De a neki vadult embernek hiába beszélt. Az csak ordított és ökleit emelgette.

— Ki cselekedte ezt? Megölöm, megölöm.

Mig csak a felesége szeliden félre nem vontá:

— Á fiunkért, András, a fiunkért.

S az izmos Herkules engedett a sovány, gyöngye kis asszony kezének. A fiok kedvéért, igen, a fiokért csöndesen lesz.

Meghuzódott egy sarokba s nem lehetett többé egy szavát sem hallani, csak nagy hatalmas testét lehetett látni, a mint meg-meg-rándul néha az elfojtott fájdalomtól.

Az anya halkán beszélt az orvossal s mig könnyei csöndesen perogtek végig arczán, keze szeliden simogatta fia fejét az ágyban.

S annak a szelid kéznek enyhítő simogatására a vérvesztéstől bagyadt ifju elszunnyadt.

Nem riadt föl a nagy dobogásra sem, a mint a fényes gyászmenet, az ezeryi ezer ember megindult s a kocsiak dühörögtek, a harangok zúgtak és elviték ott a ház előtt nagy hiru ünnepélylyel azt a szegény halottat, a ki nek már mindegy. Itt benne pedig reszketve áll az ágy mellett egy szegény anya s nem mer megmoccani, ott a sarokban az apa, ugy lesik, hogy mi fog történni fiokkal.

Él vagy meghal?

XIV.

Mikor a temetésről haza értek a királyi tanácsosék, már esteledett. A fényes gyülekezett szét oszlott, a zászlókat begöngyöltették, a notabilitások haza mentek, a tüzoltók fénylő sisakjaikkal, teljes harcziar pompájokban betértek a vörös ökörbe egy pohár sörrre. A kis város utczái néptelenekké váltak a ködös őszi estén s egész Vámosra reá borult a nagy csöndesség.

A királyi tanácsosné magasztos érzésekkel szállt le a gyászintóba. Immár visszavonhatatlanul helyre van állítva családok régi tekintélye s többé semmi változásnak nem lesz alávetve.

Leánya mint méltóságos asszony foglalja el helyét a társaságban. Nyáron a falusi kastélyukban fognak lakni, télen a fővárosban de eljönnek gyakran Vámosra. Aztán Ágasházy Miklós megválasztja magát képviselőnek s bizonyára kinevezik főispánnak és ak kor ujra ide kerülnek Vámosra, a hol hódoló tisztelettel hajlik meg előttük az egész város és az egész vármegye.

Az alatt bizonyosan megházasodik Iván is és bizonyosan valami előkelő gazdag leányt vesz el. Szintén a falusi kastélyában nyaral s a fővárosban iakik télen. Ő nagysága fölvaltva tartózkodhatik majd hol az egyik, hol a másik gyermekénél.

A boldogultról sem fognak megfejtkezni! Pompás siremléket állítatnak neki, nagy gránit obeliszket s arra reá lesz vésvé: emeltette gyászoló özvegye.

Csak még egy akadály van hátra, de reméli ő nagysága, hogy hamar átesnek azon is. Az öreg Cserepeslőli félni lehet ugyan, — hogy botrányt csinál, lármazuji fog, gorombáskodni fog, a pénzt fogja követelni, a mit a temetésre meg egyébre is adott. Az olyan közönséges embertől minden kitélik. De a fiatal Cserepes talán nem fog ellenkezni, az olyan csöndes jámbor fiatal embernek látszik. Egyébként akár bele nyugszik, akár nem, meg nem gátolhatja a házasság fölbonthatát.

Debreczeni városi színház.

Idény bérlet 28. Páros bérlet 28.

Pénteken, 1896 Febr. hó 6-án:

Ördög a földön.

Nagy tündéres látványos ballet 3 rész, 5 képpen, mozgó képletekkel, magán- és kartánczokkal: betanította Gabona Gyula balletmester Znojemszky Gyula Zenejét összeállította: Znojemszky Gyula karnagy. Rendező: Hevessy Gábor.

Ezt követi:

Cox és Box.

Bohózat 1 felvonásban

VASUTI MENETREND.

1895. október hó 1-től.

(Egységes vasuti zóna-idő szerint.)

Debreczenből indul:

Budapest-felé	gyorsvonat	reggel 8 ó. 40 p.
Budepest—Nagyvárad felé	délután	12 ó. 36 p.
	este	10 ó. 31 p.
P.-Ladány—Nagyvárad felé ¹⁾	délután	3 ó. 48 p.
	minden kedden déli	12 ó.
Csak P.-Ladányig vegyes vonat.	este	8 ó. 15 p.
Szatmár—M.-Sziget felé	délután	4 ó. 07 p.
Szatmár—M.-Sziget felé	este	8 ó. — p.
	éjjel	3 ó. 05 p.
Csak Szatmárig	reggel	5 ó. 15 p.
Miskolcz—Kassa felé ²⁾	reggel	8 ó. 25 p.
Miskolcz—Kassa felé ³⁾	este	8 ó. 05 p.
Szerencs—S.-A.-U.—Kassa felé d. u.		4 ó. 02 p.
H.-Bössörmény-B.-Szt.-M. felé máv-ról	reggel	5 ó. 48 p.
	vásártérről	6 ó. 04 p.
	máv-ról	délután 3 ó. 57 p.
	vásártérről	4 ó. 10 p.
F.-Abony felé máv-ról	reggel	5 ó. 00 p.
	vásártérről	5 ó. 13 p.
Ohat—Kócs—Polgár felé máv-ról d. e.		4 ó. 12 p.
	vásártérről d. u.	4 ó. 22 p.
Derecske—Nagy-Léta felé 8 ó. r. 35 p. és d. u.		4 ó. 17 p.

¹⁾ P.-Ladánytól gyorsvonat.
²⁾ Közvetlen kocsi Miskolczon át Budapestre.

Budapestről—Debreczenbe indul:

a d. u. 3 ó. 47 p.-kor érk. személy v. reggel	9 ó. 40 p.
az este 7 ó. 09 p. érk. Gyors-vonat d. u.	2 ó. 15 p.
az éjjel 2 ó. 40 p. » Személy-vonat este	7 ó. 05 p.
» 2 ó. 40 » » sz. v. (Püspökladányig 9 ó. 15 p. gy. v. átszállással) este	

Budapestre érkezik:

a reggel 8 ó. 40 p.-kor ind. gy. v. délután	1 ó. 50 p.
a déli 12 ó. 36 » » sz. v. este	8 ó. 10 p.
az este 10 ó. 31 » » reggel	5 ó. 45 p.

Debreczenbe érkezik

Budapest-Nagyvárad felől	délután	3 ó. 47 p.
	gyorsvonat este	7 ó. 09 p.
	éjjel	7 ó. 41 p.
N.-Várad-P.-Ladány »	reggel	2 ó. 40 p.
Csak P.-Ladánytól	reggel	4 ó. 55 p.
M.-Sziget—Szatmár felől	reggel	7 ó. 30 p.
	délután	12 ó. 16 p.
	este	10 ó. 16 p.
Csak Szatmárról	este	7 ó. 45 p.
Kassa-Miskolcz felől ¹⁾	reggel	8 ó. 07 p.
Kassa-S.-A.-Ujhely—Szerencs felől	déli	12 ó. 21 p.
Kassa-Miskolcz felől	este	7 ó. 40 p.
B.-Szt.-M.—H.-Bösször. felől vásártérre	reggel	8 ó. 09 p.
	máv-ra	9 ó. 17 p.
	vásártérre	este 6 ó. 35 p.
	máv-ra	este 6 ó. 41 p.
F.-Abony felől vásártérre délután		5 ó. 21 p.
Füzes-Abony felől r. felől vásás		5 ó. 30 p.
	m. á. v.-hoz	5 ó. 30 p.
Ohat—Kócs—Polgár	vásártérre reggel	7 ó. 50 p.
	m. á. v.-hoz	3 ó. 18 p.
Derecske—Nagy-Léta felől r. 7. ó. 25 p. d. u. 3 ó. 18 p.		

¹⁾ Közvetlen kocsi Bprről Miskolczon át.

Egy jó családból való fiu felvétetik

Jánossy Béla ur

fűszerüzletébe

Rózsátér, Kenyér-piac.

Mindenki saját nyomdája

Feltűnést keltő

Számszó

Amerikai rugany

betűnyomda

üzletjegyek, körlevelek, mindenféle értesítések, számozások azonnali előállítására. A könnyű kezelés és olcsósága mindenkinek lehetővé teszi, hogy kis nyomda feletti rendelkezések, melynek gyakorlati előnye minden üzletágnál fényesen beigazoltatik. Egy teljes nyomda ára csinos pléh-dobozzal, valamint egy többszörös betűtartóval és szedő-ruddal együtt:

1. szám 121 betűvel	frt 2.—
2. " 176 " "	3.—
3. " 220 " "	2.50
4. " 310 " "	3.75
5. " 387 " "	4.50

Allandó festékpárna minden színben
 10 5 cm. nagyságban 40 kr.
 11 7 cm. nagyságban 60 kr.
 16 8 cm. nagyságban 1 frt.

Utánvét mellett küldés.

Egyedüli főraktár osztrák-magyarországra

M. Rundbakin,

BÉCS, II 1. Glockengasse 2. szám.

Védjegy. Védjegy.

Mária-czelli

Gyomor-cseppek

(8.)

nagyszerben hatnak gyomor bajoknál, nékülözhetően és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, felfújtás, savanyu, felbőffőség, hasmenés, gyomorfégés, felesleges, nyálkakiválasztás, sárgaság, indor és hányás, gyomorgörcs szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult lejtájánál, a menyinyiben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél ételekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámoroidoknál.

Említett bajoknál a **Máriaczelli gyomorcseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerháza **Budapest**, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom”.

A **Máriaczelli gyomorcseppek** valódián kaphatók.

Kapható Debreczenben: Göll Nándor, Tóth Béla, Miha'ovits István, Dr. Rotschnek V. Emil, Tamássy és Balazs gyógyszerészeknél, Diószegen Vaday Ignác, Érmihályfalván Mátray István, Hadházon Farkas Ödön, Kabán Horváth Kálmán gyógyszerészeknél.

A ki köhög

vegye a

hirnevesen elősmert és mindig megbízható

KAISER
mell-czukorkát.

Segít köhögés, rekedtség, mellkatarrhus és elnyálkásodás ellen

Számos nyilatkozat által legjobb és legolcsóbbnak elősmerve.
Csomagokban á 10 és 20 kr.**Biztos hatást**

gyakorolnak a bevált és nagybecsű

KAISER

Prominczli-Caramellái

étvágytalanság, gyomorfájás és elrontott gyomor ellen. Valódi csomagokban Dr. ROTHSCHNEK V. EMIL gyógyszerházában.

94/1896. v. k. sz.

Árverési hirdetemény.

A debreczeni kir. bíróságnak 157—1896. p. sz. végzése folytán közhírre tétetik, miszerint Friedmann Ignác részére Fodor József debreczeni lakostól 89 frt 50 kr tőke, ennek esedékes 6% kamatai és eddig összesen 28 frt 50 kr perköltség erejéig 1895. évi január hó 2-án bíróilag lefoglalt és 480 forintba becsült emléktövekből álló ingóságok **1896. é. febr. hó 17-én d. u. 3 órakor** kezdetét veendő és Nvárad-utca 2087. sz. a. megtartandó nyilvános birói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is, el fognak adni.

Debreczen, 1896. évi jan. hó 27-én

Sugár Gyula

bir. kiküldött.

A hajdu-nánási gőzmalom-részvénytársaság VIII-ik évi zárszámadása az 1895 évi december hó 31-én.

Meghívás.

A h.-nánási gőzmalom részvénytársaság részvényesei
 a folyó 1896. február hó 23-ik napján d. e. 10 órakor

a városháza nagy tanácstermében
 tartandó évi

rendes közgyűlésre

tisz. elettel meghívotnak.

Tárgysorozat:

1. Igazgatói jelentés az üzleti év eredményéről.
 2. A felügyelő bizottság jelentése.
 3. Az évi mérleg előterjesztése és elbírálása.
 4. 1 igazgatósági tag és 2 pótlag választása.
 5. 1 felügyelő bizottsági tag és egy pótlag választása.
- H.-Nánás 1896. január 26.

Csiha Márton,
elnök.

Mindenféle

ipar, kereskedelmi, gazdasági, ügyvédi
és egyéb**üzleti könyvek**fél, egész vászon, bőrposztó vagy félbörkötésben
megrendelhető**Hoffmann és Társa**

könyvnyomdájában

DEBRECZEN, a főpostával szemben.